

how to get away with *Murder*

Het is vrijdagavond en we zitten languit op de bank met een glas wijn. Klaar voor de laatste aflevering van de serie die ons al een poosje aan de buis gekluisterd houdt. De serie draait om een professor in strafrecht die haar studenten leert hun cliënt te verdedigen, om het even of de cliënt nu wel of niet schuldig is aan moord. Uiteindelijk leert ze haar studenten zelfs weg te komen met moord. Even denk ik terug aan al mijn slachtoffertjes van vandaag...

De gruwelijke vondst van vanochtend bleek een voorbode te zijn van wat me de rest van de dag te wachten zou staan. Als ik de keuken inloop met onze honden op mijn hielen blijkt kater Bacchus die nacht weer eens op rooftocht te zijn geweest. Niet alleen ligt daar zoals elke ochtend een dood spitsmuisje op zijn rug naar het plafond te staren, maar ook ligt er een halfwassen merelkuiken in dezelfde houding met een heleboel veertjes om zich heen. Als ik de kleine lijkjes wil weghalen blijkt het zwaargehavede kuikentje nog in leven. Nog vóór het ontbijt heb ik mijn eerste dodelijke slachtoffer al gemaakt.

Als ik even later op de praktijk kom kijk ik naar het zielige hoopje kat in de opname dat gisteren opgenomen is. Hoewel bloedonderzoeken en röntgenfoto's geen diagnose aan het licht hebben kunnen brengen is het vermoeden op een tumor bij de maag sterk aanwezig. De medicijnen van Pippi slaan niet aan. Ik bel de eigenaresse en vertel dat ze in te slechte conditie is om te opereren en dat we beter kunnen besluiten om haar in te slapen. Ze begint hard te huilen en zegt dat ze er binnen vijf minuten zal zijn. Ze verzekert me dat het een huilpartij zal worden bij de euthanasie. Even later verschijnt haar vriend die ze in haar plaats gestuurd heeft. We laten Pippi rustig inslapen.

Daarna begin ik met mijn OK programma. De eerste patiënt is Roodje, een oude poes met een zere kies. Omdat eten ondanks pijnstilling niet meer gaat is toch besloten haar op deze leeftijd nog te gaan opereren. Roodje is zestien jaar, nierpatiënt met een hoge bloeddruk en heeft daarmee een verhoogd anesthesierisico, maar elke dag eten met kiespijn zal niet bepaald een leuke oude dag opleveren. Als Roodje even later klaar ligt voor de ingreep blijkt de zere kies er met drie wortels zo uit te trekken te zijn omdat het kaakbot sterke afwijkingen vertoont. Ook de kies ervoor zit los. Achterin de bek zit een snelgroeiende tumor die haar hele kaak verwoest heeft en nu vallen de kiezen er zo uit. Ik bel de eigenaresse. Ik mag Roodje laten gaan zo vertelt ze me letterlijk. En zo begeleid ik ook mijn tweede patiënt van de dag naar de kattenhemel.

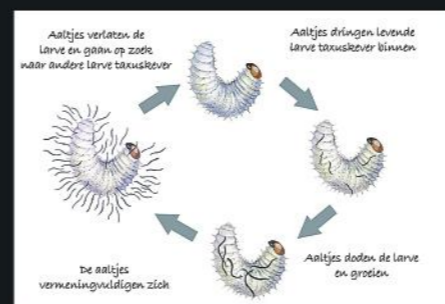
Als ik bijna klaar ben met de OK patiënten vraagt de assistente of ik nog een euthanasie met spoed kan doen. Het gaat om Arthur, een kat die al een tijd kampt met een dikke buik met vocht door een slecht functionerend hart. Enkele weken geleden is hij op het spreekuur geweest met de eigenaresse en haar dochter. Toen dachten ze al aan euthanasie maar Arthur knapte op door de hogere dosis vochtafdrijvers, de eigenaresse kon op vakantie en haar dochter de eerste keer afrijden zonder al te veel zorgen om Arthur. Maar nu is het ondanks de hogere dosis toch mis, Arthur heeft moeite met ademen en zijn dikke zware hangbuik zit in de weg met eten en liggen. Ik geef een injectie met narcose en Arthur zakt rustig in slaap. De zoon, nu ook mee, maakt foto's met zijn mobiel. De eigenaresse, terug van vakantie, is blij dat ze zelf bij de stervende Arthur kan zijn. De dochter, inmiddels gezakt voor haar rijexamen, aait de kat over zijn kop. Er vloeien een boel dikke tranen. Ook Arthur laat ik zacht inslapen, ik word bedankt voor de mooie manier waarop het gaat, ik schud drie klamme handen en wens heel veel sterkte toe en dan zegt de zoon tussen twee snikken door: bedankt hoor mevrouw en nog een fijne dag...

Het is pauze en ik haast me naar huis om de honden even uit te laten en een boterham te eten. En ons zieke kipje Sjoukje bij te voeren. De aanval van bloedluizen heeft er bij haar nog eens extra ingehakt.

Gelukkig hebben we verdere aanvallen kunnen verijdelen door een heel leger van zo'n 15.000 roofmijten in te zetten die de bloedluizen massaal te lijf zijn gegaan. Online besteld. Geleverd via PostNL. De avonden erna zijn we met zaklampjes gaan kijken hoe de strijd op leven en dood in alle hevigheid losbarstte in het nadeel van de bloedluizen.

Tijdens de lunch vertelt mijn vriend dat hij zich op zijn vrije ochtend verdiept heeft in de oorzaak van onze aangevreten hortensia's. Aangezien we er ruim honderd hebben in onze tuin is dat toch wel zorgwekkend. Ze blijken besmet te

zijn met de lapsnuitkever. Ook hier zal biologische oorlogvoering aan te pas moeten komen en wel door zogenaamde aaltjes. Kleine wormpjes die ondergronds de larven van de lapsnuitkevers zullen aanvallen en opeten. We bestellen 100 miljoen aaltjes en verwachten ze over enkele dagen. Gewoon in de brievenbus, ook weer online besteld. Een nieuwe massamoord kan binnenkort beginnen.

Ik rijd weer terug naar de praktijk en bekijk de lange lijst met afspraken voor het spreekuur van die middag. Naast de gebruikelijke vaccinaties en patiënten met jeuk zie ik de euthanasie van kater Leonardo staan. Hij ligt aan een infuus in de opname met hoge nierwaarden en pijnlijke niersteentjes. Zijn vooruitzichten zijn zeer dubieus. En ook de euthanasie van hondje Pablo van zestien jaar oud staat gepland aan het einde van de dag, hij is helemaal de weg kwijt, al een poosje onzindelijk in huis en bovendien nu aan de diarree. Het spreekuur verloopt zoals gebruikelijk in deze drukke zomertijd en loopt uit, mede omdat de dierenambulance twee keer langs komt met vogels om te euthanaseren: een meeuw met een gebroken vleugel, een jonge pimpelmees gepakt door een kat, een gewonde duif en een merel met verlamde pootjes. Aan het einde van het spreekuur maak ik nog even tijd voor mevrouw Bakker. Ze woont bijna om de hoek en heeft verzocht haar achttien jaar oude poes met een tumor in de neus thuis in te laten slapen. Terwijl we praten over haar overleden echtgenoot en haar kleinkinderen die oma graag een kitten zouden schenken blaast magere Mabeltje haar laatste adem uit onder mijn handen. Ze krijgt een begrafenis in de kleine tuin.

Claudia Verhoeff
Dierenartsenpraktijk Alkmaar Noord
www.dierenarts-alkmaarnoord.nl

